

ПОГЛЯД

28 лютого 2011 року 1 (126)

газета Ужгородського національного університету

Вони – сама весна!

Ось березень
дарує диво,
Розпочинаючи
весну.
Жінки всміхаються
грайливо —
Вже їхнє свято
йде в УжНУ!

Фото Марічки ЧЕРНИЧКО

стор. 9

Анонси

У цьому номері
ви дізнаєтеся:

- **ХТО** відзначився із наших студентів і викладачів **стор.3-4**
 - **ЯК** пройшла зимова сесія в УжНУ **стор.6-7**
 - **ЩО** принесли перші старты університетської спартакиади **стор.8**
- ... і багато-багато іншого!

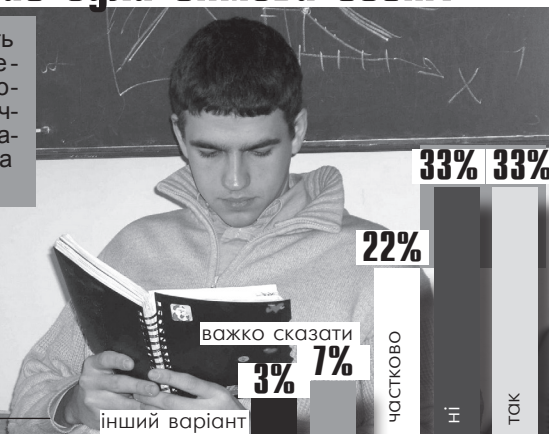
ОПИТУВАННЯ

Чи важкою для вас була зимова сесія?

В опитуванні взяли участь 100 студентів факультету суспільних наук, романо-германської філології, історичного, інженерно-технічного, математичного, географічного та філологічного факультетів.

Опитування провели
Юлія ДУБ,
Наталія КАРАЛКІНА,
Ірина ЛЕВІНА,
Мирослава ШИМОН,
Андрій СЛОХІНЯК,
Марина ЯЦОЛА,
Неля ІЛЬНИЦЬКА,

студенти відділення журналістики.

Подарунок, припіднесений з усмішкою, цінніший удвічі.
Т. ФУЛЛЕР

ЦИТАТА МІСЯЦЯ

• **ЗУСТРІЧІ** • На економічному факультеті УжНУ відбулася зустріч студентсько-викладацького складу нашого, а також інших вишів міста з народним депутатом В.Зубановим. Він презентував 7 серій книг з історії України, серед яких: «Україна. Історія великого народу», «Україна. Хронологія розвитку», «Україна-Європа» та інші. У рамках заходу було продемонстровано видання та зачитано їх короткий опис.

Юлія ДУБ,

студентка відділення журналістики.

• **ГЕОГРАФІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ** • Завідувач кафедри туризму, доцент Федір Шандор заснував Книгу рекордів Закарпаття. Вона вже увірала в себе 80 сторінок, на яких описано й проілюстровано найзначніші досягнення в різних сферах життя.

• **ВИНАХІДНИЦТВО** • Із 15 лютого по 15 березня в УжНУ проводиться конкурс «Кращий винахідник року». Переможці отримають премії. Заохочувальною з них відзначають також наймолодшого винахідника.

• **КОНКУРСИ** • Із початку лютого стартував щорічний конкурс «Кращий молодий науковець ДВНЗ УжНУ-2010». У ньому можуть взяти участь студенти старших курсів, аспіранти, магістранти, викладачі, докторанти віком до 30 р., які відчувають свій науковий потенціал, мріють оволодіти професійною майстерністю або ж просто активні. Переможців визначатимуть у галузях гуманітарних та природничих наук.

• **COMEDY SHOW** • Тільки нещодавно вперше на Закарпатті було проведено проект «Comedy show «От фонаря», який набув значного успіху. Отож хлопці названої команди підготувалися до наступного шоу, яке в одному з нічних клубів міста зібрало значну кількість поціновувачів гумору, а також загальною аудиторією, котрі щиро вболівають за команду «ОТ ФОНАРЯ».

• **ПРЕЗЕНТАЦІЇ** • Ужгородці мали змогу ознайомитися з творчим доробком молодого професійного фотографа, музиканта та поета, випускника відділення журналістики УжНУ Валентина Кузана. Він представив свою першу книгу під назвою «Щось». Літературно-музичний проєкт відбувся в міському творчому центрі «Падіон». Далі поет має на меті презентувати книгу в найбільших культурних центрах України, а також на Міжнародному літературному фестивалі, який відбудеться у Львові у вересні 2011 року.

Мирослава ШИМОН,

студентка відділення журналістики.

ВІЗИТИ

УжНУ відвідав Михайл Баєр

Ужгородський національний університет з офіційним візитом відвідав надзвичайний і повноважний посол Угорської Республіки в Україні Михайл Баєр. Ректор УжНУ, професор Микола Вегеш зустрівся з поважним гостем, розповів про нашу альма-матер, зв'язки з науковими центрами Угорщини.

М.Баєр отримав від Миколи Миколайовича останнє спільне видання науковців

вишу та Угорської академії наук «Закарпаття 1919 - 2009 років: історія, політика, культура», котре побачило світ наприкінці 2010 року.

Посол також зустрівся зі студентами та викладачами природничо-гуманітарного факультету з угорською мовою навчання, а в цілому подякував за теплу зустріч, яка здійснена в рамках продовження процесу встановлення взаємовигідних економічних, гуманітарних і транскордонних відносин двох сусідніх країн.

ІЗ-ПОМІЖ ЮВІЛЕЇВ

75 – для професора не межа!

Нещодавно колеги та близькі привітали з днем народження професора Михайла ТИВОДАРА. Імениннику 7 лютого виповнилося 75 років.

Усе своє життя Михайло Петрович присвятив науковій діяльності. Він вивчав етнографію рідного краю — Закарпаття та всього Карпатського регіону. Віддавши більшу частину свого часу дослідженням, професор зробив вагомий внесок у розвиток Ужгородського національного університету та й України в цілому.

Про М.Тиводара колеги відгукуються якнайкраще. Зокрема професор Іван Мандрик називає відомого на всю країну етнографа «педагогом, який готує гідну зміну старшим викладачам — національно свідомих студентів. Для цього наставник докладає чимало зусиль та власного часу.

Михайло Петрович — терпеливий, людина слова, толерантний, але й вимогливий. Крім того, він веде здоровий спосіб життя і є зразковим сім'янином. Ми, усім історичним факультетом, щиро вітаємо ювіляра й зичимо йому творчих здобутків, умілих студентів, сімейної злагоди та міцного здоров'я!»

Редакція «Погляду» приєднується до цих теплих слів. Добра та щастя ювіляру!

Юлія ДУБ,

студентка відділення журналістики.

СОЛОДКІ ІДЕЇ

Надзвичайно смачний «Ужгород»

від Валентина Штефаньо та Федора Шандора

Відомий український шоколадьє В. Штефаньо спільно із завідувачем кафедри туризму УжНУ Ф.Шандором розробили і представили оригінальний кондитерський виріб — торт «Ужгород».

За ідеєю авторів, солодкий сувенір має стати своєрідною візитівкою та ще однією принадою міста. «Над рецептом і технологією працювали Валентин та його сестра — розповідає Ф.Шандор. — А ми запропонували зобразити Ужгородський Кафедральний собор як на самому торті, так і на коробиці (крім того, тут можна прочитати й коротку інформацію про обласний центр). Обрали саме цю споруду, бо туристи часто фотографуються біля неї, та й всі ужгородці добре знають собор».

«До складу тарту не входять ніякі консерванти, емульгатори, стабілізатори та інші шкідливі речовини, а винятково натуральні продукти, — зазначає В.Штефаньо, — вершки, згущене моло-

ко та печене безе з фундуком». Перший «наклад» солодкого «Ужгороду» становив 1000 виробів, але надалі планується випікати до 200 тортів у день. Вартість такого задоволення — 40 гривень.

Юлія ДУБ,

студентка відділення журналістики.

Студентський квиток, виданий на ім'я СВИЩО Наталії Михайлівни, студентки 4-го курсу філологічного факультету, вважати НЕДІЙСНИМ.

ВІТАЄМО!

ШАНОВНІ ВИКЛАДАЧІ, СТУДЕНТИ, СПІВРОБІТНИКИ УЖНУ!

23 лютого, а саме День захисника Вітчизни, традиційно пов'язується зі святом чоловіків. Із давніх-давен сильна половина населення була охоронцем сім'ї, країни, виділялася мужністю, хоробрістю та силою духу. Тому щиро хочу привітати насамперед Вас, чоловіки, із цим днем. Адже Ви не просто захисники Батьківщини, а й опора

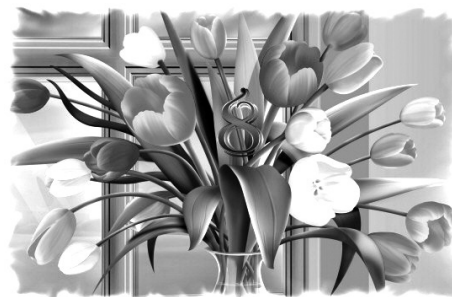
для наших жінок. Оберегайте свої родини й бийте про Україну, великого Вам терпіння, палкого та щирого кохання. Благодаті, миру, успіхів на Вашому життєвому шляху!

Із повагою, **Микола ВЕГЕШ**,
ректор УжНУ, професор.

ДОРОГІ НАШІ ЖІНКИ!

Із нагоди 8 Березня хочу привітати прекрасну половину людства з цим міжнародним святом. Усім відомо, що саме Ви для чоловіків є невичерпним джерелом натхнення та енергії. Тож від щирого серця дозвольте Вам побажати любові, творчих здобутків, затишку в доміках. Хай кожен день дарує хороши настрій та гармонію в душі. А чоловіки хай тішать Вас приємними подарунками, ніжністю й теплом!

Із повагою, **Микола ВЕГЕШ**
ректор УжНУ, професор.

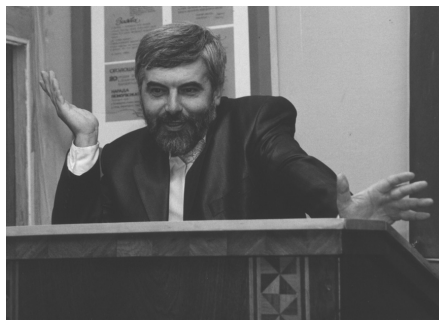

ЗНАЙ НАШИХ!

Професор Сергій Федака одержав нагороду лідера року...

Професор кафедри історії України Сергій Федака членами експертної ради визнаний переможцем щорічного журналістського рейтингу «Лідер року». Наш викладач, науковець, письменник і публіцист переміг у номінації «Культурно-просвітницька діяльність» за книгу «Ужгород крізь віки».

У п'ятницю в готелі «Ужгород» відбулася церемонія нагородження лауреатів, і Сергій Дмитрович отримав заслужену нагороду. Після її одержання лауреат у розмові з кореспондентом «Погляду» зазначив: «Історики мають значний борг перед містом, перед областю, і те, що сьогодні сталося, — своєрідна реакція на покриття цього боргу. Якою

вона вже видалася, такою видалася, але читачі довго чекали подібної книжки, тому й відповідна реакція на неї».

...А студентка Аннамарі Чундак – срібна призерка світової Універсіади!

У турецькому Ерзурумі на всесвітній зимовій Універсіаді відмінно виступила збірна України, посівши третє місце в загальнокомандному заліку. В активі наших співвітчизників 15 медалей, 6 із яких золоті, 5 срібні та 4 бронзові.

Відрадно, що цьому успіхові сприяли й закарпатці. Зокрема в лижному парному спринті Іван Білосюк (разом із Катериною Григоренко) виборов «бронзу». А ось іще приємніше, що студентка-сноубордистка факультету фізичного виховання і спорту Аннамарі Чундак (на фото) у паралельному гігантському слаломі здобула «срібло»! Наші вітання нашій олімпійській надії й побажання нових перемог на світових трасах!

Кращі спортсмени області 2010 року

Відбулося засідання колегії управління у справах молоді та спорту облдержадміністрації, на якому визначили кращих спортсменів та тренерів Закарпаття.

Приємно, що до спортивної еліти краю увійшли четверо представників нашого університету. Десятку кращих ат-

летів з олімпійських видів спорту очолила студентка 3-го курсу факультету фізичного виховання і спорту Аннамарі Чундак (чемпіонка світу зі сноубордингу серед юніорок). Із-поміж представників неолімпійських видів спорту до кращої п'ятірки увійшли п'ятикурсник цього ж факультету Василь Потокій (чемпіон світу з гирьового спорту серед юніорів) і другокурсниця Єлизавета Бан (чемпі-

РЕЙТИНГИ

У десятці кращих вишів України

Як повідомляє Прес-служба УжНУ, працівники Національної бібліотеки України імені В.Вернадського склали новий рейтинг вищих навчальних закладів. У дослідженні до уваги взято дані міжнародної бази «Scopus», де зберігаються публікації викладачів усіх університетів світу.

У результаті перша десятка ВНЗ країни має такий вигляд:

1. Київський національний університет імені Тараса Шевченка.
2. Харківський національний університет імені В.Н.Каразіна.
3. Львівський національний університет імені Івана Франка.
4. Одеський національний університет імені І.І.Мечникова.
5. Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут».
6. Донецький національний медичний університет імені Максима Горького.
7. Дніпропетровський національний університет імені О.Гончара.
8. Ужгородський національний університет.
9. Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут».
10. Чернівецький національний університет імені Ю.Федьковича.

Загублену залікову книжку № 770577, видану студентці економічного факультету (спеціальність «Фінанси») Ужгородського навчального центру Київського національного торгово-економічного університету, ЄЩЕНКО Тетяні Романівні, вважати НЕДІЙСНОЮ.

онка та володарка Кубка України з парерліфтингу).

П'ятірку кращих тренерів області очолив старший викладач кафедри фізичного виховання Андрій Федорішко, вихованцями якого є Василь Потокій та Єлизавета Бан.

**За інформацією
факультету фізичного виховання
та спорту.**

НАШ ЧАСОПИС

У «Погляду» — день народження

Сьогодні — 12 років газеті, що змінила величезну частинку кожного з нас!

Уже 12 років, 144 місяці, 4320 днів, 103680 годин та кілька мільйонів секунд студентів Ужгородського національного університету щомісяця вітає свіжий номер «Погляду». Кожного року першокурсники мають хорошу можливість спробувати свої журналістські навички й споглядати свої вміння на шпальтах газети, другокурсники перетворюються на міні-редколегію, а хтось і надалі залишається практикуватися, підвищувати майстерність і сумлінно працювати на користь університетського видання.

Перший номер побачив студентів 26 січня 1999 року. Відтоді кожен початківець-журналіст отримав можливість спробувати смак журналістського хліба. Переглядаючи підшивки архівних

номерів, я неначе провалилася у світ студентів 1999-го.

Розпочну з того, що «Погляд» мав інший вигляд. Замість звичного формату А4 та білосніжних сторінок студенти бачили зразок сучасного газетного паперу у вдвічі більшому форматі А3. Що ж стосується змісту матеріалів, то «новенький «Погляд» переважно розповідає про студентське дозвілля та навчання, завойовує увагу порушенням проблем із різних галузей життя і розрахований переважно на університетське коло читачів. Часопис 1999-го висвітлював питання, що стосувалися різних сфер — від політики до мистецтва, у тому числі порушував проблеми, які стосувалися не тільки Ужгорода, а й України в цілому. Суттєво відрізнялася й верстка: титульна сторінка була оздоблена синім кольором, а назву видання вдало прикрало фото нашої з Вами альма-матер. Первісний «Погляд» мав наклад у 1000 примірників, натомість наразі не пере-

вищує 300 екземплярів. Безперечно цікавим є те, що видання в 1999-му коштувало 25 копійок і, правда, в тогочасному УжДУ розповсюджувалося безкоштовно. Інформаційно насиченою виглядала гумористично-розважальна сторінка тощо.

Сьогоднішній же «Погляд» вдосконалюється. Частіше стали зачіпатися актуальні теми для сьогочасного студентства, публікації урізноманітнилися, з'явилася більша кількість ілюстрованих матеріалів, опитувань, анонсів, рецензій, осучаснилася верстка. Єдине, що залишилося сталим і незмінним — це наші наставники-викладачі, а також усі, хто фінансово, організаційно чи просто добрим словом приєднується щоразу до випуску нового числа газети. Ми всім удячні, у тому числі нашим читачам, а «Погляд» щиро вітаємо з днем народження!

Ванда МІЛЬО,

студентка відділення журналістики.

ВИЗНАННЯ

Приносити користь...

Викладач УжНУ — один із найдієвіших патріотичних українців

Один із викладачів нашого вишу, а саме кандидат історичних наук, доцент кафедри міжнародних відносин Ужгородського національного університету Ален Панов часописом «Український тиждень» був визнаний одним із найдієвіших патріотів України.

А.Панов завжди вирізнявся особливою увагою стосовно повноважень і законних можливостей українців у інших державах, зокрема в Угорщині, перебуваючи там на посаді консула із 2006 року. Крім того, наш викладач очолював представництво України в Карпатському євrorегіоні, працював заступником міського голови Ужгорода, опікувався питаннями міжнародного співробітництва, інвестиційної політики тощо. Саме за такі заслуги перед суспільством відоме українське видання і внесло А.Панова до списку людей, які потрапляють у проект «Обличчя України».

В одному з інтерв'ю Ален Володимирович зазначив, що проблеми в українців на території Угорщини в основному виникають через те, що наші співвітчизники проникають туди нелегально: «Будь-яке підроблення візи, печатки чи паспорта вважають в Угорщині кримінальним злочином. Тому якщо заробітчани вже легалізувалися в будь-якій із країн Європи, їх можуть затримати в Угорщині тільки через те, що кілька років тому вони підробили свій документ». Проте, звичайно, є й такі випадки, у яких українці не були винними — на-

приклад, справа, яку консул виграв навесні минулого року в сусідній країні.

А.Панов звернувся із позовом на угорських правоохоронців стосовно їх неправомірних дій щодо українців (мова про ситуацію, коли в лютому 2010 року країнам прикордонники неочікувано й без попередження заборонили перетинати угорський кордон). Цей випадок став чи не єдиним, коли закордонному консулу як позивачеві вдалося виграти справу в представників іншої держави в суді тої ж таки країни. Однак загалом, зазначає Ален Володимирович, ситуація з правоохоронними органами в сусідів доволі хороша: «Наше консульство добре спрацювалося з місцевими правоохоронними органами. Вони миттєво надають інформацію про наших громадян, які потрапили в непередбачувану ситуацію. А ми негайно реагуємо. Причому, якщо людину затримують на кордоні через підробку документів, клопочемо, щоб не тримали її під вартою. Стежимо за процесом і, коли її доправляють із кордону до поліцейського відділку. Потім забезпечуємо повернення в Україну.

Якщо українець має проблеми з угорським законом на рівні криміналу, клопочемо, щоб Угорщина надала йому адвоката, якомога менше утримувала під вартою. Зараз із сотні українців, проти яких порушили кримінальну справу за контрабанду, тільки одна людина не на волі».

Крім того, що А.Панов активно займається дипломатичною діяльністю, не забуває і власне про науку: він видав монографію «Масарик і Закарпаття», де йдеться про чехо-словацький період розвитку Закарпаття, а також підготував та видав посібник для студентів «Дипломатична і консульська служба».

У цю ж п'ятницю Ален Володимирович був відзначений спеціальною премією в Закарпатському рейтингу «Лідер року-2010» саме за активний захист інтересів наших країн під час дипломатичної роботи в Угорській республіці. Наші вітання!

P.S. Під час написання цього матеріалу використано інформацію із <http://zakarpatya.net.ua/>

Ірина ЛЕВІНА,

студентка відділення журналістики.

ВЕТЕРАНИ

Пройшов війну – і залишився ЛЮДИНОЮ

Микола ДАВИДЕНКО із колегами

Миколі Михайловичу Давиденку — 85

У кінці січня відсвяткував своє 85-ліття ветеран Великої Вітчизняної війни, а також агент постачання адміністративно-господарської частини УжНУ Микола Михайлович Давиденко. «Погляд» уже розповідав про тернистий бойовий шлях фронтовика (див. газету за 27 травня 2010р.), а що ж кажуть про нього колеги сьогодні? Як виявилось, М.М.Давиденко є відповідальною, сумлінною й старанною людиною. До своєї роботи ставиться добросовісно, усі завдання виконує

своєчасно. Микола Михайлович є щирим патріотом України й, не зважаючи на похилий вік, готовий і надалі бездоганно працювати. Тим паче, що в колективі користується заслуженою повагою, а молодь надзвичайно любить його.

Вітаємо ювіляра ще й із Днем захисника Вітчизни та бажаємо Миколі Михайловичу здоров'я, наснаги, благополуччя, довгого життя та поваги від усіх, хто повсякдень оточує.

Ванда МІЛЬО,

студентка відділення журналістики.

НОВІ ВИДАННЯ

Закарпаття 1919 – 2009 років: історія, політика, культура

Закарпаття 1919 – 2009 років: історія, політика, культура / україномовний варіант українсько-угорського видання / Під ред. М. Вегеша, Ч. Фединець; Редколегія: Ю.Остапець, Р.Офіцінський, Л.Сорко, М.Токар, С.Черничко; Відп. за вип. М.Токар. — Ужгород: Поліграфцентр «Ліра», 2010. — 720 с.

Як багатонаціональний та етнокультурний регіон, Закарпаття завжди привертало до себе увагу закордонних дослідників і культурологів, передусім у царині історіографічних пошуків. Співпраця між українськими та угорськими істориками має давню традицію. Цьогоріч наукове співробітництво стартувало унікальним свого роду виданням про історію, політику й культуру області.

Підручник у двох томах системно висвітлює взаємопов'язані проблеми історичного розвитку Закарпаття від 1919 до 2009 року. У п'яти запропонованих розділах можна ознайомитися загалом з унікальністю Закарпаття в його історії. Якщо оглянути зміст праці докладніше, то автори передусім звертають увагу на такі важливі події в житті нашого краю: Закарпаття в складі Чехо-Словацької республіки (1919 - 1939), Угорщини (1939 - 1944), період радянської влади (1944 - 1991), роки незалежності (до 2009 року). Окремим розділом репрезентовано мовну політику на території сучасного Закарпаття з кінця XIX - до початку XXI століття.

Підручник є двомовним і першим ґрунтовним дослідженням, виданим за сприяння Благодійного фонду «Роз-

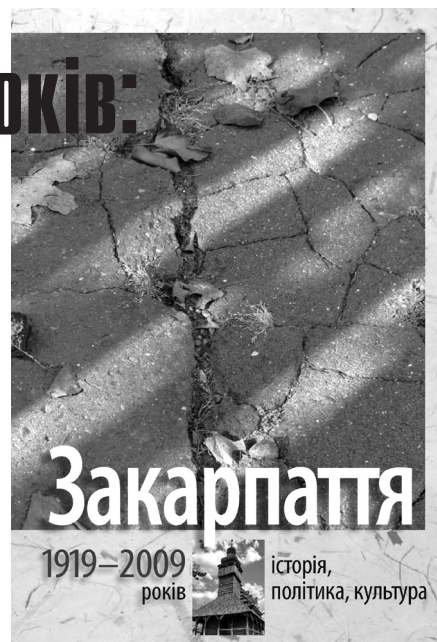
виток угорськомовної освіти Закарпаття» (Україна), Інституту етнологічних досліджень Угорської академії наук (Угорщина), Міністерства освіти і культури (Угорщина), Науково-дослідного інституту політичної регіоналістики Ужгородського національного університету, Фонду «Рідний край» (Угорщина), уродженця краю Шандора Вайса.

Авторський колектив наукової праці — це 26 дослідників з Ужгорода, Берегова, Києва та Будапешта, у тому числі відомі на Закарпатті та за його межами науковці Володимир Задорожний, Федір Шандор, Михайло Зан та інші.

Видання стане в нагоді всім, хто цікавиться сторінками історії Закарпаття, особливо матеріалами історико-політичного, соціально-економічного, культурно-освітнього життя краю. Чимала увага авторів звертається на взаємну історичну спадщину українського та угорського місцевого населення, а також їхнього сучасного співіснування.

Україномовний варіант першого в історії регіону двомовного (українсько-угорського) масштабного видавничого проекту вийшов друком в ужгородському видавництві «Поліграфцентр «Ліра». Один із упорядників — Ф.Шандор стверджує, що чи не вперше автори акцентують увагу, зокрема, на взаємній історичній спадщині українського та угорського місцевого населення краю, а також на ключових елементах їхнього сучасного співіснування.

Член авторського колективу, професор кафедри історії України В.Задорожний вказує на унікальність схеми, за якою створювалося видання, тобто гармонійну співпрацю українських та угорських учених. «Праця корисна не

тільки студентам, винятково академічній аудиторії, так би мовити. Це дуже хороша річ навіть для широких верств населення Закарпаття: українців, угорців.

Важливим є те, що дослідники не зупиняються на досягнутому. Сподіваюся, що вже зовсім скоро з'явиться друга частина, запланована як доповнення, своєрідний зворотний, тобто угорсько-український варіант. На прикладі цього посібника можна побачити наслідки якісної співпраці між науковцями старшого та ще молодого покоління, котре має свій власний погляд на процеси і явища. Тобто видання показує, що навіть у складних питаннях історії можна знайти компроміс».

Сьогодні зміст книги можна побачити, відвідавши сайт «Поліграфцентру «Ліра». Найближчим часом студенти та викладачі УжНУ матимуть змогу докладно ознайомитися з виданням у науковій бібліотеці нашого університету.

Наталія КАРАЛКІНА,

студентка відділення журналістики.

НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС

Як по маслу чи як по льоду, або Як пройшла зимова сесія в УжНУ

Сесія. Мабуть, найстрашніше слово у робочому словнику кожного студента. Вона сниться нам у жахиттях, заважає прогулювати пари... Сесія підкрадається тихенько й упевнено; від неї не втечеш... Та, на щастя, зимова сесія закінчилася! У когось вона пройшла, як по маслу: спокійно й гладенько, а в когось — як по льоду: страшно, незграбно й навіть із катастрофічними наслідками.

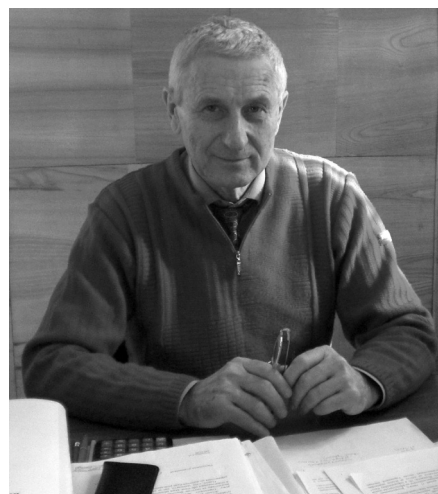
«Погляд» розкаже своїм читачам, як цю зимову сесію склав УжНУ. Її результати визначають за різними показниками. Найголовнішими з них є абсолютна успішність (вираховують за формулою: кількість студентів, котрі склали іспити з усіх предметів, поділити на кількість допущених до сесії) та якість знань (відсоток студентів, які склали сесію на «добре» й «відмінно»).

Минулу сесію в УжНУ мали скласти 7326 студентів. Із них було недопущено 118, ще 50 на іспит не з'явилися. Щодо інших, то на «відмінно» сесію склали 918 юнаків та дівчат, щонайменше одну «двійку» отримали 1468 учасників заліково-екзаменаційного марафону. Порівняно з минулорічною зимовою сесією кількість відмінників зменшилася на 245 студентів, а двієчників зросла на 3 особи). Загальноуніверситетська успішність студентів становить 77,7%, якість знань — 46,7% (минулоріч ці показники відповідно — 77,1 і 46,6%. Отже, хоч на десяту частину відсотка, проте нинішня сесія виявилася вдалішою). На думку начальника навчального відділу УжНУ Миколи Степановича Лошака, «загаль-

ні тенденції в успішності студентів різних факультетів та курсів залишаються практично незмінними кожної сесії».

Цього року найкраще іспити поклали студенти медичного факультету: абсолютна успішність — 91,6%, якість знань — 59,7%. Далі йде хімік: 89 та 57 відсотків відповідно. Майже на рівні зі «срібним призером» розташувався гуманітарно-природничий факультет з угорською мовою навчання: 89% — абсолютна успішність та 55% — якість знань. Найгірше заліки й іспити пройшли на юридичному та економічному факультетах (абсолютна успішність — 62%) та на факультеті міжнародних відносин (64,5%) і в істориків (65,3 відсотка).

«Завжди першокурсники пасуть задніх, найрозумніші — випускники», —

Микола ЛОШАК: «Загальні тенденції в успішності практично незмінні»

Юрій ОСТАПЕЦЬ: «Намагаємося відразу допомагати студентам»

муть, що і як потрібно вчити. Чимало вступників ще не готові до самостійної роботи. Також більшість опитаних керівників підрозділів стверджують, що середня школа часто не дає ґрунтовних знань, а тестова форма вступних іспитів тільки погіршує ситуацію. «Якщо студент на тестах ще хоч якось зможе зорієнтуватися або вгадати відповідь, то розширена доповідь йому уже не під силу», — вважає декан історичного факультету Володимир Іванович Феніч. Він упевнений, що потрібно ввести додатковий усний вступний іспит, аби переконатися принаймні у вмінні абітурієнтів висловлювати свої думки! Сказане особливо актуальне для гуманітарних спеціальностей.

На жаль, проблема здобуття знань у школі дається взнаки практично на кожному факультеті. Зокрема декан факультету суспільних наук Юрій Олександрович Остапєць із колегами дивується, «як на ЗНО людина може отримувати високі оцінки, а вже на першій сесії показати, що навіть учитися не вміє. Першокурсники губляться в системі університетського оцінювання. Звичайно, важко одразу ж звикнути до нових порядків! І ми пробачаємо ці недоліки. Перший модульний зріз, наприклад, майже стовідсотково є невдалим! Тому аналізуємо результати контрольних, намагаємося відразу допомагати студентам, у яких виникли проблеми. Академнасти наставники проводять розмови зі студентами, окремих юнаків і дівчат запрошуємо для бесіди в деканат. Спілкуємося і з викладачами». Декан факультету романо-германської філології Мирослава Петрівна Фабіан зазначає, що чимало залежить від працівників деканату: «Дівчата — молодці, вони завжди заздалегідь готують усі необхідні для функціонування навчального процесу документи. Це особливо важливо для заочників».

Продовження на стор. 7

Чи по льоду сесія, чи по маслу, але після неї можна й на ковзани

продовжує розповідати Микола Степанович. Загалом у «віковому розрізі» результати виглядають так: 1 курс: абсолютна успішність — 67%, якість знань — 39; 2 курс — 74 та 40 відсотків; 3 курс — 76 та 44; 4 курс — 83 та 54; 5 курс — 88 та 59% відповідно.

Чому ж найбільші проблеми з успішністю мають першокурсники? На думку деканів, нововоспечених студентів ще не адаптувалися до навчального процесу у виші. Учорашні школярі чекають, коли їх викличуть відповідати, коли їм підказувати-

НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС

Іван ТУРЯНИЦЯ: «З ліквідацією заборгованостей у нас досить суворолі»

Мирослава ФАБІАН: «Чимало залежить від працівників деканату»

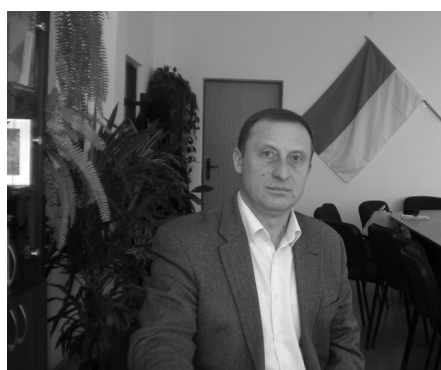
Микола МАЛЯР: «Перетягувати» молоді ніхто не збирається!»

(Для довідки: успішність на РГФ становить 83% — досить високий показник).

На щастя, більшість викладачів таки дозволяють перескладати іспити для двієчників по кілька разів. Та й у деканатах працюють люди, які не ставлять за мету зіпсувати комусь життя. Проте інколи трапляються майже парадоксальні ситуації. Наприклад, Мирослава Фабіан говорить: «Бувало, ми неодноразово йшли назустріч студентам. Переносили на пізніший термін перескладання, дозволяли перескладати іспити по кілька разів... Натомість двієчники ще й претензії висували до викладачів. Тому вирішили діяти суворіше, щоб виховувати студентів».

Такої ж думки дотримується й декан математичного факультету Микола Миколайович Малир. Незважаючи на досить високу успішність студентів на цьому підрозділі (85,5%), із 478 юнаків і дівчат 67 мають академзаборгованості. «Ми намагаємося особисто проводити розмови з двієчниками. Та, на жаль, інколи й це не допомагає! Я вважаю, що наші викладачі достатньо мірою йдуть назустріч студентам, проводять консультації. Щось тобі незрозуміло, прийди — запитай. Але «перетягувати» молоді, яка не хоче вчитися, з одного курсу на інший ніхто не збирається! А щодо першокурсників, то в різні роки булав неоднакова успішність. Найгірше останню сесію склали прикладні математики, зокрема перший курс (абсолютна успішність — 54,2%). Ось вам і наслідок низької підготовки...»

Винятком із правила «невдахи — першокурсники» є інженерно-технічний факультет. Там найгірше зимову сесію склали другокурсники — їх абсолютна успішність досягнула 44% (загальний по-

Володимир ФЕНИЧ: «Абітурієнти повинні вміти висловлювати свої думки»

казник на факультеті — 65%). Перший курс зміг вийти 64,5%.

Декан факультету Іван Іванович Туряниця наведені результати коментує так: «Зимова сесія — найважча, оскільки на неї припадає більшість курсових проектів та робіт, які студенти не завжди встигають виконати. Через це багато заборгованостей. Як правило, на літній сесії успішність на 20% вища, ніж на зимовій. Проте з ліквідацією заборгованостей у нас досить суворолі! Щороку прощаємося з 10-15 двієчниками. Для нас уже звичай явищем став чи не найбільший в УжНУ відсоток відрхованих студентів. Це можна пояснити складністю навчального процесу».

Що ж стосується успішності на ІТФ, то зазвичай найгірше сесію складають друго- і третьокурсники, оскільки в них найважчі власне профільні дисципліни, значна кількість розрахункових робіт... Отже, дають собі раду не всі, але ніхто планку знижувати не збирається!

Таким чином, у зимовій сесії основні претензії висуваються до шкільної підготовки першокурсників, яка породжує низький рівень знань, а також до ставлення студентів, які звикли чекати «милосердя» від викладачів, проте самостійно вчитися не бажають. І як же виховувати боржників? Декан істфаку В.Феніч пропонує «студентів, які навчаються на державному замовленні, після «проваленої» сесії відразу переводити на контракт, аби здібна молоді із платного навчання змогла перейти на безкоштовне». Суворолі, та, напевно, було б ефективно!

Після такого активного наступу на першокурсників та їх знання хочеться побажати студентам сили волі й наснаги в навчанні! Кажуть, уже після третього курсу вчитися легше. На 4-му — 5-му успішність згаданої істфаку найвищих показників, інколи навіть до 100 % доходить (як ось на ФРГФ, на англійській та румунській філологіях)! «Це вже готові аспіранти», — задоволено ділиться враженнями декан М.Фабіан. «Студенти старших курсів уже хороші практики, яких охоче приймають на роботу заводи», — зазначає у свою чергу І.Туряниця. «Чим старший студент, тим краще він вчиться. Тому що добре розуміє, для чого прийшов в УжНУ!», — резюмує В.Феніч.

Що ж, залишається сподіватися: наступна сесія вийде вдалішою, ніж зимова, а студенти підготуються до кожного іспиту й успішно його складуть. Принаймні до літньої сесії ще далеко, і є час усе виправити на краще.

Марічка ЧЕРНИЧКО,

студентка відділення журналістики.

Фото автора і Яни КОЗАК.

ЗАХОДИ

Мала академія на журналістиці

У другій декаді лютого кафедра журналістики приймала учасників обласного етапу Малої академії наук за секцією «Журналістикознавство».

Змагалися 10 школярів, а в цілому тенденція до зростання юних дослідників за вказаним напрямом є доволі позитивною, як і власне знання старшокласників, манера подачі матеріалу тощо. Так, цікавими були теми до-

сліджень: «Особливості закарпатських журналістів», «Греко-католицька та православна преса на теренах Закарпаття 1993-2010», «Історичне значення європейського костюму. Костюм як засіб інформації в контексті невербального спілкування».

Участь в обласному етапі заключалася не тільки в тому, аби блискуче захистити своє дослідження. Потрібно було написати й контрольну роботу з профільного предмету. Сума балів і ви-

значала переможця. А ним стала представниця Мукачівської школи №6 Каріна Мельник із роботою:

«Греко-католицька та православна преса на теренах Закарпаття 1993-2010».

Хочеться вірити, що кожен з учасників вступити на відділення журналістики й продовжуватиме свою вже студентську наукову діяльність.

Світлана-Євгенія ЛАПИГА,

студентка відділення журналістики

СТРАХОВИЙ РИНОК

Перспективи в 2011-му

Традиційна, тринадцята, щорічна зустріч журналістів краю з представниками Закарпатської філії БАТ «УСК «Дженералі Гарант», на яку запросили й поглядівців із метою привернути увагу студентів і викладачів до питань страхування, знову пройшла в Ужгороді й наче підбила підсумки попереднього 12-річного циклу розмов про страховий ринок.

На жаль, сподівання на те, що до кінця 2010 року в названій сфері діяльності покращаться показники розвитку, не виправдалися. Пожвавлення фахівці очікують не раніше другого півріччя поточного року. Однак це трапиться лише за умови відсутності другої хвилі фінансової кризи. Водночас, як зазначив директор філії Віктор Матяшовський, у страховиків склався розподіл на групи компаній, які виконують свої зобов'язання в повному обсязі і до яких

уже тепер є значні претензії. Тому перші з них узяли орієнтир на прибуток і рентабельність, почали позбуватися збиткових портфелів і клієнтів, а інші останніх переманюють невинуватими знижками та збільшують свої портфелі без урахування рівня рентабельності.

Під час зустрічі також пролунала думка, що активізацією банківського та автомобільного секторів економіки пожвавиться і власне страховий ринок.

Інф. «Погляду».

СПАРТАКІАДА ВИКЛАДАЧІВ

Старт узято. І завзято!

Зима — далеко не привід для «спортивної сплячки», зокрема виикладачів і співробітників. Принаймні активне життя для нашої альма-матер відновилося одразу після зимових канікул. Зокрема в спорткомплексі УЖНУ взяла старт IV Спартакіада викладачів і співробітників УЖНУ, організована профспілкою та за сприяння факультету фізичного виховання і спорту, а також ректорату університету.

Захід за традицією розпочався з урочистого відкриття, на якому організатори побажали учасникам плідних результатів. Власне ж лік змаганням відкрили баскетбольні баталії. У них взяли участь вісім команд, розподілені на дві групи. Одразу ж вималювалися фаворити. Урешті-решт, прогнози баскетбольних аналітиків виявилися вірними. Так, у квартеті «А» перше місце здобула команда економічного факультету. Правда, не обійшлося і без несподіванок. Зокрема факультет суспільних наук, в особі заступника декана Володимира Гірі оформив «дабл-дабл», що дозволило переграти сильну команду факультету фізичного виховання та спорту.

У групі «Б» абсолютними лідерами виявилися географи, які завдяки власній звитязі взяли гору над збірними фізичного (19:10) та медичного (11:9) факультетів.

Наступного дня боротьба за нагороди продовжилася. У силу обставин, що склалися, команди змагалися за круговою системою. У підсумку географи в напруженій боротьбі перемогли економістів (17:11) та хіміків (21:19). Причому в останньому протистоянні справа дійшла навіть до овертайму.

Переможені ж розіграли між собою «срібло». За рахунку 7:5 друге місце дісталася хімфаку. Відповідно економісти — бронзові тріумфатори.

У цілому змагання порадували як учасників, так і глядачів не лише безкомпромісною боротьбою й бажанням перемоги. Так, викладач кафедри оптики Василь Біганич зазначив: «Такі заходи — привід для того, щоб поспілкуватися з колегами з інших факультетів у неформальній обстановці й показати свої спортивні якості». Декан факультету сус-

Спартакіадні баталії шашкістів лише зовні були «тихими»

пільних наук Юрій Остапець у свою чергу наголосив: «Змагання — насамперед це спортивний азарт. Хоч рахунки й далеко не баскетбольні, та на видовищність вони в жодному разі не вплинули. Усі команди безкомпромісно відстоювали честь своїх підрозділів, а тому матчі видалися цікавими й напруженими».

Тим часом програму спартакіади продовжили змагання з бадмінтону. Узявши участь у названому виді, уперше стартували представники адміністративно-господарської частини. Загалом 10 команд підрозділів виявили найсильнішого.

Як повідомили на факультеті фізичного виховання і спорту, в особистих змаганнях серед жінок перемогу здобула доцент кафедри теорії і методики фізичного виховання названого підрозділу Н.Бондарчук. Другу сходинку зайняла доцент кафедри словацької філології філологічного факультету О.Хома, а третє місце — методист деканату економічного факультету Н.Новак.

В особистих змаганнях серед чоловіків переміг старший викладач кафедри теорії і методики фізичного виховання факультету ФВіС Ш.Ковач, другий — інженер кафедри неорганічної хімії хімічного факультету Д.Северюков, а третю нагороду здобув старший викладач ка-

федри туризму географічного факультету Т.Кілару.

У командному заліку на перше місце вийшов факультет фізичного виховання і спорту, другим став хімічний факультет. Третє місце — за юристами. У квартеті — і економісти.

Така ж кількість команд вийшла на старт і в шашкістів. Змагання проходили за швейцарською системою в 5 турів. Найкраще перепону в такому вигляді подолали математичний факультет (I місце забезпечили О.Міца, М.Повідайчик та Ю.Орбан), економічний (II місце — доценти В.Даньків, Н.Пойда-Носик, О.Молнар) та факультет фізичного виховання і спорту (III місце — І.Маріонда, Ю.Шип та М.Шкирта).

Насамкінець іще про турнір із жіночого баскетболу в залік 61-ої студентської спартакіади університету. Змагалися 8 факультетів. У суперечці за I — II місця команда економічного факультету випередила суперниць із фізичного — 17:4. Третє місце вибороли представниці хімічного підрозділу. До квартету кращих потрапила й команда факультету романо-германської філології.

**Андрій СЛОХІНЯК,
Микола КРАВЧУК (фото),**

студенти відділення журналістики.

ЖІНКА-КВІТКА

Оксана КОРЧИНСЬКА: «Хай кар'єра не заважає бути просто жінкою!»

Ось уже весна заглядає у вікна університету, а отже, на порозі приємне жіноче свято — Восьме березня! У цей день хочеться особливо наголосити, що найпрекрасніша половина людства є ще й надзвичайно розумною. Ще б пак! Нині в УжНУ працюють 16 жінок-професорів. Чудовим прикладом того, коли в жінці-науковці поєднуються всі необхідні риси (привабливість, жіночність, розум, наполегливість, професіоналізм) є Оксана Олександрівна КОРЧИНСЬКА — професор кафедри акушерства та гінекології.

— Оксано Олександрівно, розкажіть, будь ласка, як розпочиналася Ваша наукова діяльність в УжНУ?

— У 1997 році закінчила медичний факультет УжДУ. Вступила до інтернатури за спеціальністю «акушер-гінеколог». Водночас працювала старшим лаборантом на нашій кафедрі. Прикріпилася там здобувачем під керівництвом нині першого проректора Національної медичної академії післядипломної освіти ім. П.Л.Шупика (Київ) Юрія Петровича Вдовиченка. Я дуже вдячна цьому професорові за допомогу в науковій та методичній діяльності.

У 2000 році захистила кандидатську дисертацію. Обрана за конкурсом на посаду доцента, а вчене звання отримала 2003 року. Далі продовжувала працювати над собою, не зупинялася на досягнутому.

— Аж поки стали професором?

— Так. У 2007-му захистила докторську дисертацію, того ж року мене перевели на посаду професора. Минулоріч подали документи на присвоєння вченого звання професора кафедри акушерства та гінекології. Зараз в аспірантурі під моїм керівництвом навчається Наталя Гецько, яка розробляє профілактику передракових захворювань шийки матки у вагітних. Є в мене також дві магістранти: Ганна Ігнат та Лілія Теличко.

Професорки УжНУ сьогодні

Емілія Йосипівна АРХІЙ — завідувач кафедри пропедевтики внутрішніх хвороб,

Валентина Володимирівна БАРЧАН — завідувач кафедри української літератури,

Надія Володимирівна БОЙКО — професор кафедри мікробіології, вірусології та імунології,

Оксана Миколаївна ГАНИЧ — професор кафедри пропедевтики внутрішніх хвороб,

Лідія Григорівна ГОЛОМБ — професор кафедри української літератури,

Олеся Михайлівна ГОРЛЕНКО — завідувач кафедри дитячих хвороб,

Марія Василівна КЕПИЧ — професор кафедри неорганічної хімії,

Ірина Василівна КОЗУБОВСЬКА — завідувач кафедри соціології та соціальної роботи,

— Зазвичай, науковці ведуть ще й практичну діяльність...

— Я в цьому не є винятком. Ще з 2001 року веду консультаційний прийом на базі жіночої консультації №1 та №2 Ужгородського науково-лікувального центру (УНЛЦ). Обстежую зокрема й вагітних — групу високого акушерського й пренатального ризику. Моїми пацієнтками також є жінки з інфекційно-запальними процесами статевих органів. Набутий досвід, приклади з життя лягли в основу наукових робіт.

— Чи були у Вашій роботі якісь особливі випадки?

— Були. Більше того, такі особливі випадки останнім часом, на жаль, дедалі частіше стаються... Наприклад, минулого року за вересень - жовтень у трьох молодих жінок ми діагностували рак шийки матки початкової стадії. Дівчата навіть не здогадувалися про цю недугу, адже прийшли на «плановий огляд». Узагалі на початкових етапах подібне захворювання важко виявити. У цьому дуже допомогли мої колеги: тодішній головний лікар УНЛЦ Руслан Михайлович Федько, завідувач жіночої консультації №2 Іван Іванович Трещак та лікар Людмила Миколаївна Арсентьева. Саме завдяки цим людям хворі жінки пройшли кольпоскопічне дослідження, яке відіграло чи не вирішальну роль у подальшому лікуванні. Загалом я почала працювати з подібним методом виявлення інфекцій завдяки Василю Юрійовичу Качалі, який сказав, що без знання кольпоскопії гінекологом мені не бути!

Звичайно, найбільше пацієнтки роблять для власного здоров'я, коли приходять обстежитися. Адже саме вчасно виявлені відхилення можна вилікувати. Якщо ж дівчата відтягують із візитом до лікаря, вони самі собі роблять «ведмежі послуги».

— Як Ви вважаєте, дівчатам легше звертатися до жінки-гінеколога, ніж до чоловіка?

— Гадаю, так. Часто пацієнти діляться своїми проблемами зі мною, при цьому зауважують, що чоловікові таке б ганьбилися казати... Але, звичайно, професіоналізм гінеколога від статі не залежить!

— А від чого тоді залежить вільний час і особисте життя...

— Багато від чого, але головне їх мати. Одружена, є троє дітей: донька Єва та сини Олександр і Олег. Також дуже допомагають та підтримують батьки: Єва Миколаївна та Олександр Васильович, за що їм дуже вдячна! Вільного часу в мене не так багато, як хотілося б, тому намагаюся максимально використовувати кожну хвилину! Насолоджуюсь читанням різноманітної літератури: улюблені книги — вірші Лермонтова та проза Буніна. Також відвідую художні виставки, особливо захоплююсь роботами нашого земляка Сергія Глушука. Крім цього, граю на фортепіано. Обожаю Бетховена, Шопена, Мендельсона. Радю проводжу вільний час із друзями — близькими людьми, які завжди зрозуміють та підтримають!

— З якими словами підтримки та привітань Ви насамкінець нашої розмови звернулися б до всіх жінок, наших читачів, із нагоди Восьмого березня?

— Насамперед бажаю здоров'я, любові, поваги від коханих чоловіків, сімейного затишку. Хай кар'єра не заважає бути просто жінкою, адже тільки з особистим щастям життя буде гармонійним та повноцінним!

Марічка ЧЕРНИЧКО,

студентка відділення журналістики.

Оксана Олександрівна КОРЧИНСЬКА — професор кафедри акушерства та гінекології,

Віра Юріївна МАНДРИК — професор кафедри ботаніки,

Світлана Миколаївна ПАХОМОВА — завідувач кафедри словацької філології,

Олена Іванівна САВІНА — професор кафедри плодівництва та виноградарства,

Людмила Теодорівна СІКАЙ — професор кафедри пропедевтики внутрішніх хвороб,

Валентина Іванівна СТАТЄЄВА — професор кафедри української мови,

Маріанна Іванівна ТОВТ-КОРШИНСЬКА — завідувач кафедри кураторії, медреабілітації та фтизіатрії,

Мирослава Петрівна ФАБІАН — завідувач кафедри англійської філології.

У ПІДРОЗДІЛАХ

Хто сказав, що студентам-фізикам нудно?

Пари, практичні завдання, курсові роботи, науково-дослідні праці — усе це займає чимало часу в молоді, проте все ж таки юнаки й дівчата знаходять вільний час для дозвілля та розваг. Ось і студенти фізичного факультету мають насичене життя й поза навчальним процесом. Наставники ж, у свою чергу, допомагають їм у цьому.

Як зазначають, декан фізичного факультету Володимир Юрійович Лазур та його заступник із виховної роботи Іван Йосипович Росола, процес навчання досить складний, проте саме викладачі намагаються створити потрібну атмосферу і для роботи, і для відпочинку. Скажімо, в таких заходах, як вечори КВН, дні першокурсника й Архімеда дозволяють молоді реалізувати себе як неординарним особистостям. У загальноуніверситетському конкурсі «Тобі наші таланти, рідна альма-матер» фізики виступили у вокальному та оригінальних жанрах. Четвертокурсник В'ячеслав Слива показав публіці свої власні твори з відеомузичним супроводом. Виступ особливо тепло був сприйнятий публікою.

розділі поставлена так, що кожного року на спартакіаді студенти входять до трійки призерів.

Безперечно, не забуває керівництво факультету й про обдарованих юнаків і дівчат, щороку рекомендуючи їх на іменні стипендії. Цьогоріч серед них: Василь Шваля (стипендія ОДА), Віталій Алексій (стипендія імені академіка М.М.Боголюбова, Іван Пазяк (стипендія імені професора В.Ю.Сливки), Віталій Хмара (стипендія ректора університету). Із відзначенням 65-ї річниці УжНУ за активну участь у громадському житті, відмінні успіхи в навчанні оголо-

Володимир ЛАЗУР та Іван РОСОЛА:
«Нагородами своїх студентів ми можемо тільки пишатися»

Ось зараз довчимося, і бігом у спортзал!

Не забувають на факультеті й про здоровий спосіб життя. Про це свідчать досягнуті результати в окремих видах спорту. Наприклад, у змаганнях із традиційного загальноуніверситетського кросу на 4-х дистанціях команда фізиків посіла три перші, одне друге та одне третє місце, за що організатори нагородили премією в розмірі стипендії та цінними подарунками відповідно. Також на досить високому рівні студенти виступають з інших видів: баскетболу, волейболу, настільного тенісу, шахів. Минулоріч представники фізфаку вибороли Кубок університету з футболу. Загалом спортивна робота у під-

шено подяки від ректора, Ужгородської міської Ради й деяким іншим студентам. Також цьогоріч із Фонду соціальної допомоги 160 фізиків отримали матеріальну допомогу. Зокрема це і напівсироти, і діти з багатодітних сімей.

Із метою заохотити студентів до навчання на факультеті створено 5 наукових гуртків. Їх члени мають змогу проходити виробничу практику в Закарпатській філії американської фірми «Джейбіл», а також за кордоном.

Щороку на фізичному факультеті проводять підсумкову науково-практичну конференцію, на якій обговорюють студентські дослідження, ре-

зультати яких публікують у вітчизняних та закордонних збірниках.

Також молодь фізфаку має можливість підвищувати свою кваліфікацію у 8 навчально-наукових центрах як Закарпаття, так і за кордоном. У розпорядженні і лабораторії, де фізики можуть проводити науково-дослідні роботи за тематикою бакалаврських та дипломних робіт.

Факультету є ким і чим пишатися ще й тому, що його студенти перемагають і на всеукраїнських конкурсах наукових робіт. Це Є.Нодь, котра у 2009/2010 навчальному році нагороджена за перемогу, вона ж отримала стипендію Благодійної організації «Президентський фонд Леоніда Кучми «Україна». Інші ж обдаровані фізики також працюють та перемагають на різних конкурсах за спеціалізацією, що ефективно допомагає в підготовці справжніх професійних працівників для обраної наукової й господарської галузей.

Тим приємніше, що студенти-фізики мають можливість повноцінно себе розвивати, вдосконалювати свої навички та знання не лише у сфері професійної діяльності. Тож щиро бажаємо й надалі здобувати перемоги, брати активну участь у різноманітних заходах, співпрацювати з іншими фаховими вишами та, звичайно ж, не забувати про студентське дозвілля.

Миросява ШИМОН,

студентка відділення журналістики

Споглядайте з нами

КОНФЕРЕНЦІЇ

Наука по-біологічному

«Слухаємо колег»

Підсумкова науково-практична конференція професорсько-викладацького складу відбулася й на біологічному факультеті. Під час пленарного засідання учасники обговорили головну тему: «Стан і перспективи навколишнього середовища в Карпатах порівняно з іншими країнами».

Узагалі важливим напрямком наукових робіт названого підрозділу університету є міжнародна кооперація (варто згадати хоч би «Екосистемні дослідження як основа збереження й управління гірськими лісовими екосистемами в українських Карпатах і швейцарських Альпах», проект у рамках програми SCOPES між Східною Європою і Швейцарією «Посилення досліджень у незайманих лісах господарського користування як основи збереження біорізноманітності і стійкого використання лісових ресурсів укра-

їнських Карпатах (координатор проєктів професор В.І.Ніколайчук).

Після пленарного засідання в аудиторіях та лабораторіях проводилися секції відповідно до кафедр факультету. Науковці продемонстрували результати практичних досліджень. Основною проблемою їх розвитку є недостатній рівень фінансування матеріально-технічної бази. Наразі тільки дві кафедри (зоології та генетики, фізіології рослин та мікробіології) мають держбюджетні теми. Інші ж структурні підрозділи змушені шукати шлях вирішення скрутного становища за допомогою отримання міжнародних грантів, господарських тем тощо. І все ж у цілому за шість із половиною десятиріч на біофаці підготовлено більше п'яти тисяч висококваліфікованих фахівців для різних галузей господарства. Кращі з випускників залишаються на факультеті й запроваджують новаторські ідеї у формуванні змісту національної науково-освітньої сфери.

Катерина ГАЛАС,
студентка відділення журналістики.

Демонстрація результатів досліджень за допомогою технічного обладнання

Декан біологічного факультету, професор Віталій НІКОЛАЙЧУК із колегами за роботою в лабораторії з біотехнологій

ФОТОФАКТ

Виставка, присвячена різновидом транспорту в туризмі, підготовлена студентами 4 курсу відділення туризму географічного факультету

Студенти математичного факультету в День Святого Валентина зізнались у любові до факультету

НАУКОВІ ЧИТАННЯ

Під зіркою діалектології

Доцент Борис ГАЛАС та професори Павло ГРИЦЕНКО та Ніна ГУЙВАНЮК готуються до виступу на пленарному засіданні

Серію наукових читань із різних дисциплін, котрі щорічно проводяться в УжНУ, цьогоріч розпочали філологи. Кафедра української мови під керівництвом завідувача, професора І.Сабадоша, а також за підтримки проректора з наукової роботи УжНУ І.Студеняка та декана філологічного факультету, професора Ю.Бідзілі організувала наукові читання, присвячені 90-річчю з дня народження І.Дзендзелівського.

Професор Йосип Дзендзелівський — доктор філологічних наук, дослідник українських говорів, виходець із Миколаївської області, який присвятив нашому університету найкращі роки свого життя. Ім'я цього науковця відоме в усьому славістичному світі, а в УжНУ Йосип Олексійович передусім згадується як засновник першої наукової школи з діалектології. Важливе значення для лінгвістичних досліджень мають статті та карти автора, що ввійшли до 13 томів мовознавчого атласу. Й.Дзендзелівському також належить внесок у виробленні методології до них.

Доповіді ж про екс-колегу готували науковці як нашого університету, так і мовознавці з інших регіонів України. Серед них доктори філологічних наук, професори: директор інституту української мови НАНУ П.Гриценко, завідувач кафедри сучасної української мови Чернівецького національного університету ім.Ю.Федьковича Н.Гуйванюк, професор

кафедри мовної підготовки Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ А.Поповський, професори кафедри української мови УжНУ І.Сабадош, В.Статєєва, директор науково-дослідного інституту ім. М.Мольнара Л.Белей, доцент цієї ж кафедри Б.Галас.

Під час виголошення доповідей науковці зверталися в основному до лінгвістичних пошуків Й.Дзендзелівського, намагалися осмислити теоретичні засади ареології як науки, проводили паралелі між творчістю самого ученого та його авторитетними колегами, вирішували питання історії української мови й українського мовознавства в працях діалектолога. Пожвавила наукові читання доповідь професора Н.Гуйванюк про вигуки в буковинських говірках. Чимало цікавих автобіографічних фактів оприлюднив колега й близький друг Й.Дзендзелівського П.Гриценко.

Особливо розчулило учасників наукових читань слайд-шоу про життя та наукові дослідження Й.Дзендзелівського, підготовлене викладачами Аллою та Борисом Галасами. Кафедра журналістики УжНУ знімає фільм про видатного діалектолога під керівництвом його вихованок, доцентів Ю.Юсип-Якимович та Г.Шумицької.

Чимала частина наукових досліджень, статей, за словами доньки Й.Дзендзелівського пані Ольги, лежить неопрацьована. Тому в організаторів виникла ідея видрукувати та обробити спадщину професора й у такий спосіб продовжити діалектологічні традиції відомого славіста.

Наталія КАРАЛКІНА,

студентка відділення журналістики.

Слово про Йосипа Дзендзелівського від професора Анатолія ПОПОВСЬКОГО

Учасники наукових читань

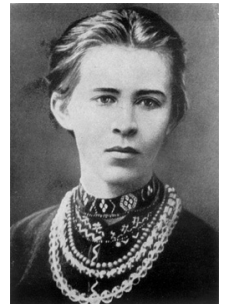
ПАМ'ЯТНІ ДАТИ

Геніальна дочка свого народу

140 років тому народилась Лєся Українка

25 лютого виповнилося 140 років від дня народження геніальної письменниці Лєси Українки. Із цього приводу по всій країні пройшли мистецькі вечори й читання творів письменниці. Крім того, вийшли друком їх перевидання та інтерпретації.

Як зазначає літературознавець Віра Агеєва, нові сучасні читання творів Лєси Українки необхідні, поскільки мова йде про «літературу на виріст», яка щоразу звучить інакше, повідомляє <http://www.ukr.net>.

ВІРШІ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Місто над Ужем

Величчю стоїть на заході сонця,
Місто над Ужем — в Європу віконце.
Ужгород рідний — ворота держави.
Будемо ж гідними прадідів слави.

Стара фортеця в Ужанській долині
Буремні століття нагадує нині.
Замки, музеї — святині народу,
Сильного духом, вкраїнського роду.

Ужгород рідний — це диво з чудес,
В сім'ї українській, як Фенікс воскрес.
В сакурах, липах квітує одвічно,
В нашій державі місто ведичне.

Тут в злагоді жис велика родина,
Сплетена міцно, як винна лозина.
Він золотом сяє у рідній державі,
В піснях солов'їних, у мирі і славі.
18 травня 2009р.

Моя рідна мово!

Воскресай моя мово,
Як Господа Слово.
Ти — пісня окраса,
Як Слово Тараса.
Ти — чиста ранкова роса.
Прадідів наших сльоза.
Воскресай, моя мово, —
Моє материнськеє слово!
Як чую його, душа завмирає,
Ти — пісня солов'їна в зеленому гаю.
Красуня, як вишня, у веснянім саду,
Миліше за тебе ніде не знайду!
Кохатиму вічно, як мати дитину,
Як милі Карпати, як рідну Вкраїну!
03.12.2006р.

Іван ТЕГЗА,

Ужгород.

МОЛОДІЖНІ ГУРТИ

«Альтер Его»: У своїй стихії

Зима — не для всіх є холодною, а відтак сумною порою. Для справжнього репера це ще більше тем, ще більше натхнення та шансів висловити зимові емоції у власній творчості.

Один із трьох учасників гурту «Альтер Его» Євгеній Туманн — музикант, який має свої методи боротьби з холодною порою. Він добре знає, що зігріє взимку. Студент II курсу відділення журналістики, не маючи жодної музичної освіти, використовуючи лише власний музикальний слух та свої улюблені секвенсори (комп'ютерні програми, які реалістично імітують звуки будь-якого музичного інструмента) дійсно любить творити зимовими ночами. Для нього немає жодної різниці, яка погода на вулиці. Як запевняє Євген, учасники «АЕ» живуть своєю музикою, тому творять із задоволенням за будь-якої пори. Творчість для них — це спосіб самовираження.

Гурт «Альтер Его» був заснований шкільними друзями 2008 року. До його складу увійшли три «Т»: Тіко, Тукіш і Туманн. Хлопці дружать із раннього дитинства, тому не дивно, що разом пристрасилися до одного із сучасних стилів танцю. Свою назву реperi пояснюють так: «У перекладі з латини це означає «друге я». Родзинка в тому, що в кожній людині умовно можна виділити дві сторони: перша — це та, якою особа прагне бути, друга — та, якою вона є.

Як пояснюють хлопці, життя в ритмі репу має як свої плюси, так і свої мінуси. Однак це давно вже стало стихією членів гурту, тому вони запевняють, що й надалі радуватимуть своїх прихильників новими треками. Сюжети для пісень «АЕ» беруть винятково з власного досвіду. Учасники гурту категорично проти вигадок у текстах, а також будь-якого плагіату. Власні емоції, які супроводжували в той чи інший момент життя, відповідна мелодія, ритм та рима — ось рецепт кожного твору гурту «АЕ». Тематика пісень найрізноманітніша: романтика вулиці, щирих людських почуттів, гострі суперечливі дилеми — це те, що виконавці розкривають у своїй творчості. Хлопці запевняють, що творчі кризи їм не страшні, оскільки життя є невичерпним джерелом натхнення.

При виборі теми пісні «Альтер Его» керується метою зацікавити аудиторію не лише в теперішній час, але й через 10, 20 і навіть 100 років: «Ми порушуємо вічні теми, тому наші вірші та музика зацікавлять як сучасників, так і майбутні покоління».

Гурт є представником творчого об'єднання «Західний вітер», під егідою якого в Ужгороді було організовано чимало реп- та рнб-вечірок і концертів. Щоправда, зараз ЗВ призупинив організацію концертів і займається створенням професійної студії звукозапису. На сьогоднішній день до складу об'єднання, крім «АЕ», входять і ще три проекти: «Джин», «Джебе» та «НЛП». У планах — розширення об'єднання. Значно біль-

Учасники гурту «АЕ» у старому складі

ші можливості для ЗВ може відкрити перемога «Альтер Его» на фестивалі «Червона рута», лауреатами ужгородського відбору якого гурт став у вересні минулого року. Після конкурсу виконавчий директор «Червоної руты» Мирослав Мельник сказав ЗМІ: «У першу чергу ми обирали тих, хто вміє думати, адже «Червона рута» — це фестиваль очищення. Ми вишукуємо талановитих і розумних людей. Справжніми скарбами для нас є співаки, які самі пишуть тексти та музику». Фінальна частина фесту пройде в січні в Києві. Хлопці представлятимуть Закарпаття в номінації «Сучасна танцювальна музика» та обіцяють перемогти.

Виступи на сцені дають «АЕ» неабияке задоволення. Виконуючи будь-яку із пісень на сцені, хлопці нею живуть і в режимі «он-лайн», заново переживають події, описані в творі. Одного разу під час виступу, на третьому куплеті пісні «Я лечу», який мав виконати Тіко, через технічні причини вимкнулася музика. Але він так захопився виступом, що виконав весь куплет акапелльно.

Учасники «Альтер Его» переконані, що реп — це дзеркало життя, тому життя репера насамперед має бути цікавим. Якщо в тебе воно не таке, то нема про що читати реп. На сьогодні в Україні є багато «фальшивих» реперів, які просто перекладають зарубіжні твори, керуючись меркантильними бажаннями наживи. Учасники гурту «АЕ» кажуть: «Не зважаючи на те, що реп як стиль прийшов із Америки, ми запозичили лише саму манеру подачі тексту — речитатив, але не ідеологію. У нас свої погляди, свої вулиці, на яких постійно щось відбувається, тому поганим той репер, який копіює смислове навантаження зарубіжних реп-текстів». Музика «АЕ» — це не реп українською, а український реп. Сюжети пісень базуються на

темах про життя, про дружбу, про любов, про світобачення, позиції та плани гурту, тому його учасники зважають на власну індивідуальність. А щодо грошей, то це останнє, що цікавить гурт. У них є інші канали заробітку. Свою ж творчість хлопці не збираються бруднити в корисливих цілях.

У доробку «АЕ» вже понад 50 пісень, але всі вони записані в домашніх умовах. Відповідно, якість запису не є придатною для їх розповсюдження. Тому хлопці працюють над дебютним студійним альбомом. Як запевняють, до нього увійде лише найкраще від «Альтер Его».

Хочеться побажати виконавцям залишатися такими ж цікавими, натхненними та самими собою, а ми, прихильники, критики та журналісти, чекатимемо на студійний альбом гурту.

Тетяна ЛЕГЕЗА,

студентка відділення журналістики.

ПЕГАСОВЕ ПЕРО

холодні пальці
гарячі щоки
осінній вечір зимовий трохи
зварити каву
писати вірші
осінній вечір накрила тиша
уперше бачиш
укотре віриш
осінній вечір не перевіриш
нові бажання
скупі надії
осінній вечір посилить мрії
побачиш завтра
його між люди
осінній вечір вже іншим буде
засяють очі
всміхнуться губи
осінній вечір мене полюбить

Ірина ЛЕВІНА,

студентка відділення журналістики

ПЕРШІ ВРАЖЕННЯ

Модульне хрещення

Перші лекції, семінари, тривалі підготовки, відповідно перші розчарування чи нові радощі. Усе це можна об'єднати в одне слово — «модулі». Про враження від них спробував дізнатися «Погляд», і ось що в нас вийшло.

Андрій МИГАЛЬ, студент філологічного факультету УжНУ:

— У мене цілком нові враження від модулів. Це зовсім інше, ніж було в школі. Я відчуваю повну свою відповідальність, адже залежно від того, як напишу, буде вирішена доля моєї подальшої стипендії. Я б хотів іще додати, що було б добре, якщо б з усіх навчальних дисциплін модульні контрольні роботи пропонувалися в тестовій формі.

Ярослав ШЛЯХТА, студент медичного факультету УжНУ:

— Загалом така система оцінювання є непоганою, хоч потребує таких значних зусиль і наполегливості в навчанні. Якщо порівнювати зі шкільними роками, то я б уніс чимало змін у шкільне оцінювання, маю на увазі, зокрема, контрольні.

Роман ЯЛЧ, студент філологічного факультету УжНУ:

— Насправді все НЕ так страшно, як я собі уявляв. Головне — знати, а все інше прийде.

Еліна АНДРУСЬ, студентка філологічного факультету УжНУ:

— Звичайно, перші модулі були важкими. Вони досить відрізняються від тематичних оцінювань у школі, тому нам було дуже незвично. Отже, хвилювання відчувалися. Чи хотіла б щось змінити?

Напевно, ні. Адже коли знаєш матеріал, то й модуль складеш добре.

Корнелія СІРКО, студентка факультету РГФ:

— Модульні контрольні роботи — набагато серйозніше, ніж шкільні контрольні. Це і більший обсяг матеріалу, який треба запам'ятати, і тому подібне. Ще ми розуміємо, що від написання таких контрольних залежить те, чи складати мемо ми іспити, тож дуже важливо написати модульні контрольні якомога краще. Я особисто не розчарована ними. Тим більше, що з'являється можливість складати менше іспитів.

Отже, як бачимо, загалом першопочатковий задоволення «модульним підходом до них» і університетською системою оцінювання. Відповідно, кожен усвідомлює свою частку відповідальності за свої ж результати. Залишається тільки побажати всім хорошим балів і неодмінно високого загального рейтингу.

Ванда МІЛЬО,

студентка відділення журналістики.

Буду вчитися!

Кожен із нас, студентів, після тривалих канікул пробує влитися в навчальний процес. Частина «дихає легко», бо сесія вже позаду. Та залишилися ті, у кого в голові доволі часто звучить слово «перескладання». Когось можна виправдати. Наприклад, «першачків». Напевно, через те, що вони не зрозуміли до кінця всю серйозність навчання.

Думали, «пронесе». Але «пронесе» в університеті відрізняється від шкільного. Є категорія студен-

тів, які складають сесію не вперше. І все-одно досі чергують під викладацькими кабінетами. Знаходити виправдання? Ні, не варто. Зовсім не через те, що «студентів із хвостами» не жаль. Просто говорять, що потрібно рятувати людину, якщо вона сама цього хоче.

Знайомо фраза: «Складу цю сесію — буду вчитися». Та чомусь «ця» сесія іноді тягнеться до п'ятого курсу. І тут проблема не, як часто говорять, в українській системі навчання чи в особливостях подачі матеріалів викладачами. Усе дуже просто — проблемою для себе є ми самі.

Важко приходити з пар і одразу ж сідати за книжки. Чи вивчати якийсь предмет, коли в сусідній кімнаті святкують день народження. Але важливо розуміти, що від наполегливої праці, серйозного ставлення до навчання залежить майбутнє. Не тільки нас як студентів, а взагалі людства. І це зовсім не перебільшення. Просто часто не розуміємо великого свого призначення у світі. Адже якщо хтось навчається у виші, то вже чимось обраний. І невже вивчати щось більше, щось нове, те, що може зробити нас людьми, — це ніщо?!

Отже, навчайтеся, аби було чим думати. Думайте, аби навчатися, щоб не було нудно жити в такому важкому світі.

Світлана-Євгенія ЛАПИГА,

студентка відділення журналістики.

СПОГАД МІСЯЦЯ

Подорож у Карпати

...Лютий починався чудесно. Сесія була вже позаду, я тільки-но повернулася із закордонної подорожі, і попереду на мене чекала ще одна — у засніжені Карпати.

Ми з подругами давно мріяли про те, щоб «по-дівчачому» провести кілька днів де-небудь. А краще, щоб це «де-небудь» було там далеко-далеко, де зима ще не втратила ту чарівність атмосфери («як у дитинстві»), де сніг справді білий і блискучий, а мороз — це не нуль градусів за Цельсієм. Тому, коли милий знайомий запропонував нам туристичний будиночок, яким володіла його родина в одному з карпатських сіл, ми, довго не роздумовуючи, спакували валізи й придбали квитки на автобус.

Їхати потрібно було годин шість. Це мало радувало, але давало можливість поступово виходити з буденного виру міста й перемикуватися на спокійний лад майбутнього відпочинку. А їхали весело. Автобус був майже порожній,

і водій весь час дивувався, як три дівчини можуть так багато й голосно сміятись, та взагалі видавати стільки шуму й гаму. «Чим далі в ліс...», тим ми ставали дедалі більше дикунками, аніж інтелігентними студентками-журналістками. Шість годин в автобусі...

По приїзду познайомилися з господарями й пішли оглядати наш будиночок. Стояла хата не при дорозі, а на віддаленій вуличці села. Усередині були вже розтоплені печі, а на столі чекала справжня домашня вечеря. Ніякі мексиканські, японські чи італійські страви не могли в той момент зрівнятися з натуральним м'ясом, домашньою картоплею та джерельною смачною водою. Ох, ця вода! Можна сміливо викидати всі зволожуючі креми, скраби та гелі для обличчя, якщо у вас із крана тече така водичка!

Словом, атмосфера того вечора виявилася цілком домашньою, не відлякували жодні сторонні звуки чи запахи. І можна було б спокійно засинати, якби на другому поверсі ми не побачили опу-дала бідних тваринок. Голова кабанчи-

ка та оленя, тіло лисички та ще якоїсь манюнької тваринки... Усе викликало і жаль, і страх одночасно...

Наступного ранку ми пішли прогулятися селом. Весь день шукали чай із гірських трав, а знаходили лише дрібний у пакетиках у кафе з євроремонтами і wi-fi... У другій половині дня знайшли чудовий дерев'яний зруб на горі, де можна було випити глінтвейну й узяти на прокат лижі (засмутилися, що забули потрібні комбінезони). Зате накупували карпатських сувенірів із дерева та вовни й нафотографувалися доско-чу. Хоч жодна світлина не в змозі передати краси тих гір, того неба, у яке так і хочеться зануритися, а он на тій хмарі (чи це сніжна верхівка гори?) хочеться поспати, а ось — «ОГО! Яке дерево!»

Щасливі поверталися додому, майже всю дорогу дрімали. «Дивно, — роздумувала я в напівсні, — утікали від цивілізації, а вона усе одно наздогнала». Тоді народилася нова мрія — придбати будиночок десь у зовсім віддаленому куточку, подалі від людей, телефонів, телевізорів та Інтернету. Мені вистачило б кількох десятків книг на місяць самоти. Я б не сумувала. Обіцяю.

Дарія РУСНАК,

студентка відділення журналістики.

МОЛОДІЖНІ ХВОРОБИ

Анорексія: усе заради голодної краси

Стрункі ноги та підтягнутий живіт — мрія кожної дівчини. Щодня телебачення активно нав'язує нам безліч засобів для схуднення, демонструючи нереальну для більшості людей худорлявість моделей. Усе це доповнюється висловами щасливчиків на кшталт «я схудла, життя моє налагодилось», «я схудла, до мене повернувся чоловік» тощо. У результаті, наївні дівчатка вірять цьому, і — віват, анорексіє!

НЕВИННЕ БАЖАННЯ

Напевно, кожен із нас, прокидаючись зранку, у першу чергу підходить до дзеркала й роздивляється своє відображення, часто залишаючись невдоволеним. Зокрема дівчат бентежать зайві кілограми. Нав'язливе бажання позбутися їх часто призводить до голодної дієти та багатогодинних фізичних навантажень. Але жодна з красунь не задумовується, чим це може завершитися, адже думки про привабливу зовнішність не дають змоги об'єктивно оцінювати й контролювати ситуацію. Як наслідок, виникає хвороба-анорексія — психічний розлад, при якому бажання схуднути стає патологічним, а страх перед ожирінням переходить у параною. Найчастіше жертвами названого захворювання стають дівчата віком від 14 до 19 років. У всіх них спільна ідея фікс, яка стала загрозою та бідою — треба худнути. До втрати свідомості, доти, поки хребетні диски не стануть просвічуватися через шкіру, поки організм не поглине всі власні клітини, поки є ще сили ходити. Коротко кажучи, поки жива.

Спершу невинне бажання схуднути призводить до довготривалого голодування. Проте, коли людина не витримує цього терміну, вона зривається й навіть об'їдається. Потім викликає штучне блювання. Лікар-гастроентеролог Закарпатської обласної лікарні Ольга Михайлівна Паш каже: «Анорексія супроводжується соціальною проблемою, а підлітки, зокрема дівчата, не розуміють страждань наслідків, котрі можуть статися. Ця хвороба не завжди призводить до видужання, тому що процес може набутися незворотних рис. На організм, вичерпаний голодуванням, чекає смерть».

СИМПТОМИ ЗАХВОРЮВАННЯ

Неодноразово медикам доводилося ставати свідками того, як люди, що ставлять перед собою за мету досягнення так званих «ідеальних форм», ледь чи не із заздрістю реагують на анорексиків, адже вони можуть худнути, не відчувачи потреби в їжі. На жаль, при цьому увага звертається лише на перший прояв хвороби — безпроблемну втрату маси тіла, а не усвідомлюється загальною небезпека «хвороби XXI століття». «При анорексії порушується обмін речовин, білковий баланс. Голодування створює для людини значне навантаження,

Потрібно пам'ятати, що справжньою красою є здоров'я, а не виснажений схудненням організм

тим паче при вживанні алкоголю та при палінні», — пояснює О.Паш. Не споживаючи їжі та вітамінів, організм людини відмовляється від харчування, серцебиття стає сповільненим, тиск крові знижується, втрачається статевий потяг, починається облісіння. Різке зниження ваги, втрата апетиту, поганий сон — далеко не всі прояви анорексії. Проте найголовніший чинник — це нервова анорексія, коли дівчата фактично втрачають контроль над своєю свідомістю, надміру переймаються думками про вагу, їжу, зайві калорії. Ольга Михайлівна говорить: «Дівчина, не дивлячись на те, чи має надлишкову вагу чи ні, починає худнути. Навіть, як правило, досягає бажаного результату, але, порівнюючи себе із моделями, залишається невдоволеною. Тоді організм починає використовувати внутрішні тканини. Хвороба переходить від психічного стану до медичного. Така ситуація потребує втручання медиків».

Інколи неконтрольоване бажання позбутися зайвої ваги може призвести й до смерті людини. Крім порушення обміну речовин та гормональних змін, анорексія супроводжується психічним розладом. Відчуття образи, приступи гніву, роздратованість призводять до «душевного болю» дитини. Батьки зазвичай, помітивши зміни, що сталися з їх чадом, влаштовують скандали замість того, щоб посправжньому вирішити проблему. Лікарі в таких випадках радять: по-перше, старшим потрібно налагодити контакт із дитиною, поговорити з нею, а виявивши проблему, намагатися розв'язати її. У тому числі скористатися допомогою сторонніх, якщо власний авторитет не діє.

ШАНС НА ОДУЖАННЯ

Анорексія посідає перше місце за відсотком смертності серед психологічних захворювань, але вилікувати недугу таки можна. Головне, за словами Ольги Михайлівни, почати лікування ще на ранніх етапах хвороби та при найменших симптомах звертатися до лікарів. При цьому потрібно дотримуватися спеціальної дієти, що поступово наближатиме до цілковитого видужування. Також потрібно боротися з депресією. Лікування анорексії, в основі якого — психокорекція плюс загоєння, проводиться в умовах стаціонару під індивідуальним наглядом. Перша допомога — замінити установку на неприйняття їжі бажанням поїсти. Ефективні психотерапія, акупунктура, масаж, створення комфортної психологічної атмосфери.

Харчування ж відновить нормальну вагу, наповнить виснажений фізичні сили організму. І хоча «залучення до їжі» — найскладніша частина лікування, але врешті-решт перед зусиллями лікарів і турботою рідних нервова анорексія в більшості випадків відступає.

Якщо ви помітили ознаки захворювання в себе або ж близьких, не сподивайтеся на те, що проблема розчиниться самостійно, — одразу звертайтеся за допомогою до спеціалістів. А ще, шановні дівчата, любіть себе такими, які ви є. Пам'ятайте, що здоров'я — це і є краса.

Ірина ЛЕВІНА,
Мирослава ШИМОН,

студентки відділення журналістики.

НА ДОЗВІЛЛІ

2 тур Закарпатської ліги КВН:

Двічі «Мукачево май ліпшое»,
або Сергій Денисенко залишається в КВНі!

У такий спосіб команда «От фонаря» зустрілася через 10 років

Сміх і гумор — найкращий спосіб подружитися та пізнати одне одного. А КВН є найкращим утіленням духу дружності та вічного позитиву. Це день народження, у якому можна перемогти. А можна й програти! Однак не взяти участі неможливо. На вечори Клубу веселих і найкмітливіших навіть глядачі йдуть, як на власне маленьке свято. Тут Донецьк та Львів набагато ближчі до Ужгорода, ніж реальний кілометраж, який ми пам'ятаємо ще з уроків географії.

Учасники саме з цих міст, а також команди з Ужгорода та Мукачева взяли участь у 2 турі XIV сезону Закарпатської ліги КВН. Ігри ніколи не відзначалися малою кількістю відведувачів, а цього разу вболівальники взагалі приємно здивували — у залі не було жодного вільного сидіння, а в третій день навіть вільної сходинки! І команди не підвели своїх прихильників. Мукачівці двічі «окупували» перші місця й змусили всіх говорити про неймовірні чи то співпадіння, чи то везіння згаданих команд. Головний редактор ЗП Сергій Денисенко жартував: «Якщо й у третій грі пере-

може «май ліпшое» — він піде з КВНу». «От фонаря» (ІТФ УжНУ) не підвів і зробив свою «чорну справу» — Денисенко залишається в лізі!

Щодо конкурсних завдань туру, то їх було три. У першому конкурсі («Бриз») команди ставали винахідниками, у день гри обмінювалися своїми творіннями й писали смішні інструкції до люб'язно наданих їм предметів. Хоч спочатку учасники не були в захопленні від такого конкурсу, однак ставка на цікаві задумки та елемент новизни зробила свою справу. Звичну «розминку» розбавили відеопитаннями, і насамкінець зіграли «фрістайл».

Тур дав зрозуміти, що зал «поглинає» візуально-рекламний гумор, приправлений хорошим текстом та дотепною імпровізацією, цінує чітку дикцію, акторську гру (без перегравань), а також короткі влучні жарти.

До наступного туру ліги пройшли перші три команди з кожної гри, а саме: із гри 1: «Хватіло не фантазії» (Мукачево), «Коліжанки» (Львів), «Орігамі» (історичний факультет УжНУ); із гри 2: «БУМ» (МДУ), «Молодості нашої», «Foofick II»; із гри 3: «От Фонаря» (ІТФ УжНУ), «Пляши, Лариса» (Донецьк) та «Восьмиклассница» (Мукачево).

Ті ж, кому пощастило менше, — продовжать змагання у півфіналі Кубка.

Продовженням туру став чверть фінал Кубка Закарпатської ліги КВН.

Є ігри, які нашоухують тебе на думку, що саме так потрібно грати в Клубі веселих і найкмітливіших. Проте існують і такі, хто стає прикладом того, як не варто жартувати зі сцени. У будь-якому разі слід задуматися, узяти до уваги досвід інших і зробити відповідні висновки.

Проміжні ж змагання в чверть фіналі Кубка стали доказом того, що немає меж досконалості. За місця в наступному етапі змагань конкурували 6 команд: «Трали-Вали» (економічний факультет УжНУ), «Формат Z» (ЗакДУ), «Dusi-free» (географічний факультет УжНУ), «Справаналево» (юристи + економісти УжНУ), «Гдр» (збірник) (Луг.Заньковецької), «Louis de Funès» (ЛумДефюнес).

Учасники зіграли три конкурси: розпочали із віршиків-представлень своїх команди, на «розминці» намагалися дати смішну відповідь на запитання суперників і, як у Лізі, представилися у «фрістайлі».

Певні непередготовленість, невпевненість, недосвідченість окремих колективів далися взнаки, однак загального враження від побаченого не зіпсу-

«Погляду» в №1 (125) визнано: «Незвичайна подорож» студентки III курсу відділення журналістики Вікторії ЛИСЮК. Вітаємо авторку!

— Ти де?
— Я вже під'їжджаю.
— Як? Я ж тобі на домашній телефоную...

.....
Інтернет на маленькій швидкості небезпечний психічними розладами.

.....
День святого Валентина, як працює, треба святкувати з людиною, котру любиш... Ось я і святкуватиму сама із собою!

.....
— Дівчино, а у вас є валентинки з надписом «мої єдиний»?
— Так.
— Дайте мені 15 штук.

.....
Батько виховує сина-студента:
— Замість того, щоб навчатись, ти, дурню, за дівчатами бігаєш!
— Розумієш, тату...
— Помовч! Хто тут батько, я чи ти?
— Обидва, тату, обидва...

вали. Невимушена атмосфера, влучні імпровізації та жарти ведучого Бориса Шатрова, дружня підтримка КВНівцями один одного допомогли заглянути всі гострі кути гри. Окремо ж конкурси не оцінювалися. За відкритим голосуванням журі визначило учасників півфіналу, а саме «Dusi-free» та «Справаналево». Отже, у півфіналі ці команди зіграють із: «ВУЗВ» (Ужгородська гімназія), «Выфильтыпистые», «Без ГМО» (ФРГФ, філфак, матфак УжНУ), «Без мандата» (юрфак УжНУ), «Понаі-хали» (ФСН УжНУ). Проте такий склад не є остаточним. За бажанням, команди матимуть змогу «добратися» у Кубок. Тож здаватися й опускати руки не варто, усе ще попереду.

Ігри наступного туру заплановані на 26 - 29 квітня, школа КВН працює щонеділі о 15.00.

Залишайтеся з нами й пам'ятайте: сміх там, де ми! Зустрінемося у квітні!

Олександра АРТЮХІНА,
Ірина ЛЕВІНА,

студентки відділення журналістики.

ПОГЛЯД

Орган ученої ради Ужгородського національного університету.

Замовлення: № 46.

Ціна: безкоштовно.

Виходить: щомісяця, крім канікул.

Номер підписано до друку: 25.02.11.

Номер надруковано: у Видавництві УжНУ «Говерла», 88000 м.Ужгород, вул. Капітульна, 18. Наклад: 800 примірників. Формат: А 4, 2 ум. друк. арк.

Засновник і видавець:

Ужгородський національний університет.
88003 м. Ужгород, вул. Підгірна, 46.

Адреса редакції: 88016

м. Ужгород, вул. Університетська, 14 (центральный корпус, поруч з аудиторією М1). Тел.: 64-32-46.

Реєстраційне свідоцтво:

ЗТ № 449/41 від 7.02.2008.

Головний редактор:

В.Ю.Тарасюк.

Дизайн: Л.Я.Поліха.

Набір: М.В.Черничко.

Коректура: М.В.Шимон